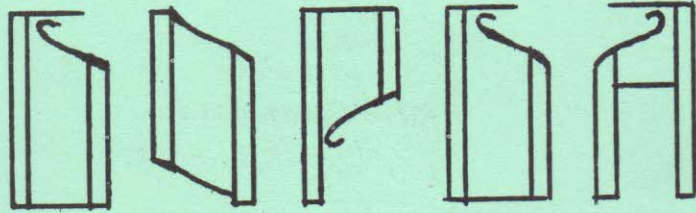

3,60

B O R B A

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

MARCH - APRIL, 1960

NEW - YORK

ЕВОЛЮЦИЯТА НА БЪЛГАРСКИТЪ ПОЛИТИЧЕСКИ СИЛИ

СЛЕДЪ 9 СЕПТЕМВРИ 1944 Г.

С. Т. РАЙКИНЪ

Членъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

Катастрофата на 9 септември, 1944 г., както и да я обясняваме, било като логиченъ завършекъ на една национална политика продиктувана отъ развоя на събитията следъ първата свѣтвна война, било като съчетание на външно и вътрешно политически грѣшки на българскитѣ правителства и държавни фактори или пъкъ като резултатъ на външна намѣса въвъ вътрешнитѣ работи на България, сложи край на една ера въ нашата политическа история, чиято оценка се намира въ рѣцетѣ на бъдещия български историкъ. Ние, поколѣнието което наследи тази епоха, можемъ да се обръщаме къмъ нея само за поука, за да не изпаднеме въ сѣдитѣ грѣшки въ които изпаднаха нашитѣ предшественици и да се възползуваме отъ тѣхния опитъ доколко доколкото той бѣ полезенъ за България, но не и да защитаваме и поемаме върху плещитѣ си тѣхнитѣ отговорности или да си присвояваме тѣхнитѣ заслуги. Това право и това задължение принадлежи на малцината още живи участници въ тѣзи събития. Катастрофата на 9 септември, обаче, създаде политически условия които опредѣлиха развоя на българската политическа мисълъ презъ последнитѣ петнадесетъ години и сама по себе си представлява единъ преломъ въ новата политическа история на България и начало на една политическа еволюция, която подлежи на изследване и оценка.

Политически силите, които образуваха "Отечествения Фронтъ" преди 9 септември и везеха участие въ правителството на 9 септември бѣха обвързани въ дългогодишно сътрудничество съ Българската Комунистическа Партия. Въ политическата обстановка следъ 19 май 1934 г. тѣзи сили загубиха напълно организационния си и идеенъ образъ и се идентифицираха съ комуниститѣ до такава степенъ, че когато излѣзоха на сцената следъ 9 септември, то никой не си направи илюзията, че се касае за коалиционно партийно правителство, освенъ може би малцината водачи обвързани съ комуниститѣ. Съ тази илюзия тѣ се опитаха да възстановяватъ или да създаватъ несществуващитѣ си партийни апарати, но веднага разбраха, че единствения източникъ на политическата имъ сила бѣха народнитѣ маси, които години наредъ ги бѣха отrekli и които сега бѣха готови да се възползуватъ отъ единствения случай, който имъ се удаваше, за да се противопоставятъ на комуниститѣ. Идеинитѣ привърженици на "Отечествения Фронтъ" бѣха въ Комунистическата Партия. Комуниститѣ не можеха да допуснатъ да бѣдатъ надхитрени отъ своитѣ политически противници и, въ съгласие съсъ своята идейна и практическа

